

NOVI GROBOVI

MARY SLEJKO

Po dveletni bolezni je preminila na svojem domu dobro poznana Mary Slejk, rojena Bajc, stara 55 let. Stanovale je na 16203 Arcade Ave. Doma je bila iz vasi Bukovje pri Postojni, kjer zapuša sestro Francko Primru, brata Jožefa in več sorodnikov. V Ameriki je bivala 28 let in je bila članica društva Zdrženih bratje št. 26 SNPJ, društva Collinwood Hive št. 283 TM in krožka št. 1 Prog. Slovenk. Dokler ji je zdravje dopuščalo, se je aktivno udeleževala na društvenem polju.

Tukaj zapuša žalujočega soproga Franka, doma iz istega kraja kot pokojnica, tri sinove: Franka ml., Stanley in Edwarda, ki so vsi dobro poznani godbeniki, vnukinjo Laura, brata Steve Barton in več sorodnikov. Pogreb se vrši v soboto popoldne ob 2. uri iz Zeletovega pogrebnega zavoda, 458 E. 152 St., na Lakeview pokopališče.

JOHN LEGAT

Pogreb pokojnega John Legat se vrši v petek zjutraj ob 10:15 uri iz Zeletovega pogrebnega zavoda, 458 E. 152 St., v cerkev Marije Vnebovzete ob 11. uri in nato na pokopališče sv. Pavla.

Zadušnica

Jutri, v petek zjutraj ob 7.30 uri se bo brala zadušnica-semdina v spomin pokojne Victorije Jarm, rojene Tomažič, v cerkvi sv. Križa. Sorodniki in prijatelji so vabljeni, da se opravi udeležje.

V zadnje slovo

Članice društva "Collinwood Hive" št. 283 TM se prosi, da pridejo v petek zvečer ob pol osmih v Zeletov pogrebni zavod, 458 E. 152 St., da izkažejo zadnjo čast umrli članici Mary Slejk.

Članice krožka št. 1 Progresivnih Slovenk se prosi, da pridejo v petek zvečer ob osmih v Slov. del. dom na Waterloo Rd., odkoder se skupno podajo v Zeletov pogrebni zavod, E. 152 St., da izkažejo zadnjo čast umrli članici Mary Slejk.

Protestna stavka 5,000,000 delavcev oklicana v Italiji

RIM, 30. nov.—Komunistična Konfederacija dela je za jutri oklicala protestno stavko 5,000,000 delavcev. Stavka je bila napovedana zaradi umora dveh kmetov v Bariju.

Kmetje so si skušali prisvojiti zemljo veleposesnikov, toda policija jih je brutalno razgnala. Do spopadov med policijo in kmeti je prišlo tudi v drugih mestih južne Italije. Kmetje so v nekaterih krajih sicer uspeli, da so si prisvojili zemljo, toda v nekaterih krajih jih je policija s silo razgnala.

Notranji minister Mario Scelba je opozoril, da vlada ne bo trpela splošne stavke. Proti-komunistična delavska konfederacija, ki so jo ustanovili kršćansko-demokratski voditelji, pa je opozorila svoje člane, naj stavke ne podprejo.

OBOROŽEVANJE DEŽEL ZAPADNE EVROPE SE BO KMALU ZAČELO

PARIZ, 30. nov.—Iz diplomatskih virov se je danes zvedelo, da bodo Zedinjene države začele pošiljati topove, tanke, letala, puške in municijo deželam zapadne Evrope čez dva do tri tedne.

Sklep je bil storjen na posvetovanjih vojaških voditeljev dežel Severno-atlantskega vojaškega pakta. Predsednik konference gen. Omar Bradley je izjavil, da je zadovoljen in hvaležen, ker so vojaški voditelji dvanajstih držav odobrili skupni vojaški načrt.

Ko bodo načrt odobrile Zedinjene države, se bo takoj potrošilo \$1,000,000,000, ki jih je kongres določil za oboroževanje zapadne Evrope.

Kot poroča francoska časniškarska agencija, pa je baje na konferenci prišlo do resnih nesoglasij. Anglija je baje vztrajala, da dežele Bruseljskega vojaškega pakta same vodijo vojaške zadeve zapadne Evrope, medtem ko so francoski vojaški voditelji, katere so podpirali ameriški, hoteli, da skupina petih dežel Bruseljskega pakta deluje v okviru Atlantskega vojaškega pakta.

Iz ameriških krogov poročajo, da se bodo razlike poravnale verjetno že na jutrišnji seji.

KITAJSKI KOMUNISTI SO PROTI VLAČUGAM

HONG KONG, 29. nov.—Kitajska komunistična radio postaja je danes naznanila, da so komunistične oblasti zaprle v Peipingu vse hiše in javne lokale, ki so bili na slabem glasu, in našli za 1,200 vlačug bolj dostojen poklic.

Okinčanje St. Clair ulice

Med nadaljnjimi trgovci, obrtniki, itd., ki so prispevali za olepšanje St. Clair ulice za božične praznike so sledeči: Enakopravnost, American Home Publishing Company, New York Dry Cleaning Co., Sorn's Restaurant, Minuskin Shoe Repair, Belaj Men's and Boys' Wear, Louie's Laundry, SDZ office, Kay Shoe Store, Frank Paulin Gas Station, Rich Auto Body Shop, Kunstel's Cafe, Zak's Bar, Petkovsek Cafe, St. Clair Savings and Loan Co., Double Eagle Bottling Co., Lake Shore Poultry and Egg Co., Grdina Funeral Home, Grdina Bowling Alleys, Joseph Mohar Plumbing, Tino Modic Cafe, O'Brien's Confectionery, Tom's Cafe, Kozlevchar Groceries and Meats, Molly and El's Confectionery, Norwood Theater, Parkview Florist, Kinsman Rd., Slovenski narodni dom, The John L. Frazier and Sons Co.

Kot poroča načelnik odbora Louis Slapnik, se v ponedeljek vrši slavnostna otvoritev božičnega programa pred St. Clair kopališčem, kamor bo postavljeno veliko božično drevo. Navzoči bodo razni govorniki, pevci, godbeniki, Miklavž, itd. Podrobnosti bodo še objavljene.

Letna seja "Vodnikovogavenca"

V nedeljo popoldne ob devetih se vrši letna seja društva "Vodnikov venec" št. 147 SNPJ v dvorani št. 2 Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave. Poleg volitev uradnikov za prihodnje leto se bodo vršile tudi razprave o proslavi 40-letnice društva v prihodnjem letu. Članstvo se vabi na veliko udeležbo.

ČEŠKI KOMUNISTI MORAJO BITI ZANESLJIVI

PRAGA, 28. nov.—Češkoslovaška komunistična stranka je včeraj naznanila čistko v stranki. Vsi "sovražni" elementi bodo izobčeni iz stranke, ko se bo začelo izdajati nove članske karte za leto 1950.

Članstvo stranke bo znižano, novi kandidati za člane pa bodo morali biti zanesljivi.

Češkoslovaška komunistična stranka ima sedaj 2,300,000 članov in okrog 500,000 kandidatov za člane. V deželi pa je okrog 13,000,000 prebivalcev.

PREPIRI OGROŽAJO PROTI-KOMUNISTIČNE UNIJE

LONDON, 29. nov.—Ustanovitev nove Svetovne delavske federacije, ki bi bila proti komunizmu, je resno ogrožena zaradi trpkih preprirov. Vzrok preprirov je, ker na ustanovno konferenco niso bili povabljeni predstavniki katoliških unij Belgije, Nizozemske, Švice, Danske in Luksemburga.

Medtem pa Svetovna federacija strokovnih unij, ki je pod vplivom komunistov, vabi milijone katoliških delavcev, naj pristopijo levičarskim unijam.

ČIANGKAJŠKIM USTANOVIL NOVO PRESTOLNICO

HONG KONG, 30. nov.—Kitajski nacionalistični diktator Čiangkajšek, ki je predvčeraj zbežal iz začasnega glavnega mesta Čungkinga, je danes ustanovil novo prestolnico v mestu Čengtu. To je že četrto glavno mesto nacionalistov.

Sile ljudske osvobodilne armade so najprej zavzele Nanking, zatem Canton, včeraj pa Čungking.

CHURCHILL JE STAR 75 LET

LONDON, 30. nov.—Bivši angleški ministrski predsednik Winston Churchill danes slavi svoj 75. rojstni dan.

Novi ameriški ambasador bo spodbujal Tita

WASHINGTON, 30. nov.—Novi ameriški ambasador v Jugoslaviji George V. Allen je sklenil, da bo en mesec proučeval jugoslovanske zadeve, predno bo odpotoval v Beograd in prevzel svojo novo pozicijo. Allen bo verjetno v Beogradu okrog 28. decembra.

Diplomatični opazovalci se strinjajo, da bo glavno Allenovo vprašanje pomoč, ki jo Zedinjene države nameravajo dati jugoslovanski vladi maršala Tita, ki se nahaja v čezdalje trpkem sporu s Kominformo.

Najvažnejša naloga novega ameriškega ambasadorja v Beogradu bo, da spodbuja Tita v njegovem uporu Sovjetski zvezi in ostalim vzhodno-evropskim državam. Bivši ambasador Cavendish Cannon je izjavil, da je razprave o proslavi 40-letnice društva v prihodnjem letu. Članstvo se vabi na veliko udeležbo.

STAVKA PREMOGARJEV JE ZOPET OBNOVLJENA

Stavka 400,000 premogarjev je bila danes popolnoma obnovljena po tritedenskem premirju, v teku katerega ni prišlo do sporazuma med unijo in lastniki premogovnikov.

Predsednik United Mine Workers John L. Lewis ni objavil nobenih navodil, pod katerimi bi premogarji še naprej ostali v rovi. Preložil je tudi sejo odbora, ki se bo verjetno začela danes opoldne.

V nekaterih premogovnikih bodo premogarji kopali premog do 9. ure zjutraj, toda v večini premogovnikov je delo bilo ustavljeno točno opoldne.

Stavka premogarjev je bila oklicana 19. septembra v znak protesta, ker so bila ustavljena izplačila iz dohodnega in zdravstvenega sklada. Lewis si tudi prizadeva, da bi sklenil nov kontrakt, kajti stari je bil veljaven le do preteklega julija.

Pričakuje se, da bo Lewis na današnji seji podal poročilo o pogajanjih z lastniki premogovnikov. Vsled obnovljene stavke se bo verjetno zopet začelo pristiskati na predsednika Truman, naj imenuje preiskovalni odbor in v soglasju s Taft-Hartleyevim zakonom s sodnijsko injunkcijo razbije stavko za dobo 80 dni.

Kongresnik Thomas priznal, da je sleparil državo

WASHINGTON, 30. nov.—Kongresnik J. Parnell Thomas, bivši predsednik odbora za neameriške aktivnosti, je danes priznal, da je osleparil državo za več tisoč dolarjev.

Thomas je v začetku skušal tajiti, toda takoj ko je kot priča na obravnavi nastopila njegova bivša tajnica Miss Helen Campbell, ki mu je pri sleparijah pomagala, je naznanil, da se ne namerava braniti pred obtožbami vlade, kar pomeni, da je krivdo priznal.

Kot bivši predsednik kongresnega neameriškega odbora je Thomas mnoge osebe spravil ob službo z obtožbami, da so komunisti ali pa sopotniki.

Predno je Thomas priznal sleparije sta nastopili dve priči: blagajnik neke banke, v kateri je Thomas imel shranjen denar, ki je prepoznal vladne črte ter neki FBI agent, ki je pronašel, da so čeki v skupnem znesku \$8,873 bili napisani za tri žene, katere je Thomas postavil na državno plačilno listo, ki pa za državo niso delale, pač pa so plače izročile kongresniku.

Kongresnika Thomasa čaka najvišja kazen 32 let v zaporu in globa v znesku \$40,000. Obsojbo bo sodnik naznanil 6. decembra, do tedaj pa se bo Thomas nahajal na svobodi pod poroštvom v znesku \$1,000.

Smrt v domovini

Mrs. Joseph Plevnik iz E. 185 St. je prejela žalostno vest iz domovine, da je umrl v Ljubljani 18. novembra njen brat Jernej Grošel, star 70 let, doma iz fare Moravce. Po poklicu je bil krojač. V stari domovini zapuša sestro Johano Rakar tukaj pa sestro Mrs. Plevnik. Bodi pokojniku lahka domača gruda!

Nobena resolucija Kominforme ne more strmoglaviti Titove vlade, je izjavil Kosanović na Generalni skupščini ZN

AMERIŠKI PROTEST KITAJSKIM NACIONALISTOM

WASHINGTON, 28. nov.—Državni odedlek je včeraj poslal ostro protestno noto kitajski nacionalistični vladi zaradi drugega napada njihove mornarice na ameriško trgovsko ladjo "Sir John Franklin." Kitajski nacionalisti pa verjetno nimajo časa, da bi odgovarjali na proteste. Na prvi protest državni odedlek sploh ni dobil odgovora.

KERENSKI SE JE KONČNO OGLASIL

LONDON, 28. nov.—Bivši ruski ministrski predsednik Aleksander Kerenski, katerega so pred 32. leti boljševiki vrgli z oblasti, je danes opozoril sovjetske voditelje, da se "igrajo z ognjem."

Kerenski je star 68 let in je včeraj prvič po dolgem molku imel protikomunističen govor. V Zedinjenih državah je ustanovil nekakšno "Zvezo za osvoboditev ruskega ljudstva."

MOZJE NISO VREDNI NITI EN DOLAR

PHILADELPHIA, 30. nov.—Pokojna Mrs. Alice M. Costello je v svoji oporoki zapustila svojemu možu \$1, s pripombo, če je sploh potrebno, da mu kaj zapusti. Sodnik Robert V. Bolgar pa je odločil, da mož ni vreden en dolar. Po njegovem odloku niti eden od zakoncev nima pravice pričakovati, da bi bil omenjen v oporoki.

DELAVSKA STRANKA PORAZENA V ZEALANDU

WELLINGTON, New Zealand, 30. nov.—Delavska stranka je na današnjih volitvah doživela svoj prvi poraz v teku štirinajstih let. Nacionalistična stranka, ki je imela 38 sedežev v parlamentu, je dobila štiri več in tako postala najmočnejša politična stranka.

Premlad, da bi se ženil, pravi 100 let stara nevesta

TULSA, Okla., 30. nov.—Cas Barry, ki je star 82 let, je danes začel ponovno dvoriti svoji 100 let stari znanici Nancy Deatherage.

Z resnimi nameni je Cas prišel iz Claremore v Tulso. Z Nancy se nista videla kakšnih 57 let. Sprva Mrs. Deatherage ni prepoznala Barryja, toda v teku pogovorov se je takoj spomnila na starega znanca, ki ji je dvoril pred pol stoletja.

Ko sta se nekaj časa pogovarjala o starih časih, se je Cas opogumil in kar naravnost zasnil stoletnico:

"Nancy, želel bi zopet stopiti v zakonski stan. Kaj praviš na to?"

Hudomušna Nancy pa mu je zažugala:

"Ti, porednež, ti! Saj si vendar premlad!"

NEW YORK, 30. nov.—Jugoslovanski ambasador v Washingtonu Sava Kosanović je danes na Generalni skupščini Združenih narodov izjavil, da nobena resolucija Kominforme ne more odpraviti Titove vlade.

Kosanović je odgovoril na najnovejšo resolucijo Kominforme, s katero so med ostalimi bili pozvani komunisti in komunistične stranke, naj podprejo jugoslovanske delavce in kmete, da bi strmoglavili Titovo vladu. Kosanović je rekel, da takšna, po sovjetskih podpiranih taktika, nikakor ni proračunana, da bi ohranila mir.

Jugoslovanski ambasador je poudaril, da ima Tito močno oporo v jugoslovanskem ljudstvu in da je položaj Jugoslavije dokaz za razlike med sovjetskimi dejanji in sovjetskimi mirovnimi govori v organizaciji Združenih narodov.

Kosanović je pristavil, da so dežele Kominforme eno leto in pol skušale ločiti Komunistično stranko od jugoslovanskega ljudstva. Toda ti naporji so se končali z neuspehom in bodo neuspeh doživeli tudi v bodočnosti.

Angleški državni minister tudi obsoja resolucijo

Zasedanje Generalne skupščine se bo nadaljevalo jutri, ko se bo glasovalo o sovjetskem in ameriškem predlogu za uvrstitev miru na svetu.

Tudi angleški državni minister Hector McNeil je na današnjem zasedanju obsodil resolucijo Kominforme rekoč, da je bolj "vojni manifest, kot pa manifest miru."

McNeil je opozoril na poraz sovjetske "propagandne mirovne poteze" in dejal, da so se delegatje pri organizaciji Z. N. po štirih letih sovjetskih govorov o miru naveličali in zgubili upe, da bodo sovjeti zavzeli novo in bolj konstruktivno stališče.

O skupni ameriško-angleški mirovni resoluciji je zadnji teden razmotrival Politični odbor Z. N., ki je to resolucijo odobril s 53 proti 5 glasovom, medtem ko se je Jugoslavija vzdržala glasovanja. S tem je obenem bila v Političnem odboru porazena sovjetska resolucija, po kateri bi velike sile sklenile medsebojni mirovni pakt.

Govoril je tudi češkoslovski zunanji minister Vladimir Clementis, ki je obtožil Zedinjene države in Anglijo, da pripravljajo vojno proti Sovjetski zvezi in deželam vzhodne Evrope.

Božična darila

Joseph Dovgan, lastnik Century Tire Service trgovine na 15300 Waterloo Rd., sporoča, da ima obširno zalogo vsakovrstnih predmetov in igrač za božična darila. Tu si boste lahko izbrali električne predmete, kuhinjske potrebščine, posodo, itd. Cene so zelo zmerne in kot posebnost pa si lahko nabavite, dokler traja zaloga, pakete božičnega papirja za zavijanje daril, s zalepkami, karticami, itd. za samo 39 centov. Zaloga je omejena na dva paketa na odjemalec.

AMERIŠKA MOSKVA NAJ SPREMENI IME

BLACKFORD, Idaho, 30. nov.—V uredniškem članku tukajšnjega buletina je bilo blagotono svetovano, naj mestni očetje in prebivalci mesta Moscow spremenijo ime mestu in sicer zaradi "bolečih mednarodnih vzrokov."

Uvodničar pravi, da se za mesto lahko najde mnoga bolj ameriška imena kot pa je Moscow. V zvezi s tem je omenil nekatere mesta v Idaho kot Bliss, Fruitland, Boise, Horseshoe Bend itd. Za Moscow (Moskva) pa pravi, da spominja na mnoge "boleče stvari" kot so blokada Berlina, Stalin ter žaljenje sodnika Medine, ki je obsodil ameriške komunistične voditelje.

ANGLIJA BO POSLALA PROTEST KITAJCEM

WASHINGTON, 30. nov.—Anglija in verjetno tudi nekatere druge države so pristale, da bodo poslale kitajski komunistični vladi protestne note zaradi ameriškega konzula Angusa Warda, ki je bil zaprt v Mukden, ker da je pretepel nekega Kitajca.

Zedinjene države so same apelirale na druge države, naj pošljejo proteste. Državni odedlek je naznanil, da se je več držav odzvalo. Kar se pa tiče Sovjetske zveze, ki je tudi bila povabljena naj posreduje pri kitajski komunistični vladi, se sploh ni zmenila za ameriški apel.

ZA KORAJZO

MICHIGAN CITY, Ind., 30. nov.—Policija je danes aretirala 26 let staro Mrs. Thereso Michael, ker je vozila avto, ko je bila malo vinjena. Na policiji se je izgovarjala, da se je le učila voziti avto in da ji je nekdo rekel, da bo šlo lažje, če bo spila par kozarčkov žganja.

Katoliški izvedenec proučuje "čudež"

LAFAYETTE, La., 29. nov.—Posebni poslanec rimsko katoliške cerkve je danes začel uradno preiskavo, katere namen je, da ugotovi, če je "čudež" rešil nekega bolnika, za katerega je zdravnik že rekel, da je zgubljen. Aprila meseca leta 1948 je dr. Guy Aycock operiral nekega Herberta Theriota in pronašel, da je gnilenje zajelo njegov slepič. Zdravnik mu je zašil zarez in izjavil, da ga ne more ozdraviti.

Ko je Theorit zvedel, da ga dr. Aycock smatra za neozdravljivega bolnika, je zaprosil neko sestro Francis, naj mu pomaga. Nuna mu je prinesla kos kosti pokojnega očeta Antoine Moreau, katero je Theorit položil na rano. Drugi dan je dr. Aycock ponovno prišel previti rano in pronašel, da se bolnik nahaja izven nevarnosti. Theorit se je kmalu zatem popolnoma opomogel.

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING & PUBLISHING CO.
231 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND 3, OHIO

HENDERSON 5311-12
Issued Every Day Except Saturdays, Sundays and Holidays

SUBSCRIPTION RATES—(CENE NAROČNINI)	
By Carrier and Mail in Cleveland and Out of Town:	
(Po raznašalcu in po pošti v Clevelandu in izven mesta):	
For One Year—(Za eno leto)	\$8.50
For Six Months—(Za šest mesecev)	5.00
For Three Months—(Za tri mesece)	3.00
For Canada, Europe and Other Foreign Countries:	
(Za Kanado, Evropo in druge inozemske države):	
For One Year—(Za eno leto)	\$10.00
For Six Months—(Za šest mesecev)	6.00
For Three Months—(Za tri mesece)	3.50

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3, 1879.

104

ZEMLJA ONEMU, KI JO OBDELUJE...

Zadnji teden so italijanski kmetje in najemniki s silo zasegli zemljo veleposestnikov in cerkvene gospode. Posebno v južni Italiji, Kalabriji in Siciliji, kjer v tem pogledu razmere spominjajo na srednjeveške odnose, je prišlo do krvavih spopadov s policijo, ki kakor vedno štiti pravice onih, ki vladajo in ki posedujejo.

Italijanska vlada krščansko-demokratskega premijerja de Gasperi je sicer predložila parlamentu osnutek novega zakona za agrarne reforme, toda celo s a m i ameriški časnikarski poročevalci pravijo, da ta osnutek ne bo rešil vprašanja zemljišne reforme. V Kalabriji na primer 232 veleposestnikov poseduje dve tretjini zemlje. Po novem zakonu pa bi se zemljo razdelilo med 25,000 kmetov in tlačanov, dočim bi veleposestniki imeli pravico, da si obdržijo do 750 akrov rodovitne zemlje.

Na lanskih parlamentarnih volitvah je bilo vprašanje zemljišne reforme najbolj pereče. V volilni kampanji je de Gasperi obljubil, da bo razdelil zemljo veleposestnikov, toda tega ni storil. Osnutek nove zakonske predloge, ki bo mogoče koristila le 25,000 kmetom in tlačanom, ne bo rešil tega vprašanja. To je le poteza de Gasperijeve krščansko-demokratske vlade, ki želi ustvariti vtis, da je vlada končno tudi v tem pogledu nekaj ukrenila.

Dejstvo je, da so mnogi najbolj vneti podpiratelji de Gasperi — veleposestniki. Katoliška cerkev velja v Kalabriji in Siciliji za močno feudalno silo, ki se ji de Gasperi ne more, in ne želi zoperstaviti. Če bi de Gasperi iskreno deloval za dobrobit italijanskih kmetov in tlačanov, kaj bi ga moglo ovirati, da bi ne predložil zakon o popolni agrarni reformi, s katero bi mnogo pridobili vsi italijanski kmetje in najemniki?

Zgledalo bi, da se za agrarne reforme v Italiji zavzemajo le komunisti in levičarski socialisti. Res je, da se ti dve stranki dosledno borita za agrarne reforme, toda potrebo takšnih reform priznajo vse stranke, vključno de Gasperijeva. Razlika je le v tem, da dočim prve dve misli resno, si de Gasperi prizadeva, da bi to najbolj pereče vprašanje preložil.

Italijanski kmetje in poljedelski delavci, ki se mučijo na koščku svoje ali pa tuje zemlje, so se zadnje čase začeli resno upirati. V Kalabriji in Siciliji je prišlo do vstaj, ki zelo spominjajo na "kmečke punte" v Sloveniji in na Hrvaškem v dobi feudalizma. V mnogih primerih, ko je šlo za 50,000 upornih kmetov, policija ni mogla preprečiti, da se ne bi polastili zemlje veleposestnikov, ki je švedno kljub lakoti Italijanov neobdelana, in katere veleposestniška gospoda sploh ni imela namenov, da bi jo dala obdelovati. Z druge strani pa so mnogi kmetje bili surovo pobiti.

Kot pravijo poročila iz Sicilije se je med tamkajšnjo duhovščino našla neka "bela vrana." Neki duhovnik je sam na čelu svojih župljanov šel v to "bitko za zemljo". Ko so ga vprašali ali ne misli, da bi ga zaradi tega lahko označili za komunista, je odgovoril:

"Ne vem, kaj so komunisti. Pravijo, da so slabi. Toda menim, da sem storil dobro delo."

Zaradi takšnih in podobnih problemov se porajajo socialne revolucije. Spominjamo se dobro poročil, ki so iz Italije prihajala tik pred volitvami. Takrat so se italijanski bogatini, veleposestniki in tovarnarji pripravljali na beg. Rešila jih je le viharna volilna propaganda Vatikana, ki je vsakemu verniku grozila s pogubljenjem v peklu, in ameriška kampanja "pisem," s katero se je grozilo z ukinitvijo pomoči in celo z vojno, če bodo italijanski volilci glasovali za komuniste in levičarske socialiste. Ko je nevarnost minula, je vse ostalo po starem. Toda "kmečki punti" v Italiji so jasni dokaz, da že bje dvanaest ura vsem veleposestnikom, ki nikoli niso obdelovali zemlje, ki jo krivično lastujejo. Vse bolj mogočno doni tudi v Italiji geslo: "Zemljo onemu, ki jo obdeluje!"

KITAJSKI NACIONALISTI PRIDE V AMERIKO

WASHINGTON, 29. nov. — Državni oddelek je danes odobril ameriški konzulat v Hong Kongu, da da vizo za potovanje v Ameriko predsedniku kitajske nacionalistične vlade

gen. Li Tsung Jenu. Državni oddelek pravi, da bo kitajski general prišel v Zedinjene države le na "privaten obisk" in zaradi zdravljenja. General se sedaj nahaja v bolnišnici v Hong Kongu, kamor je zbežal, ko so se komunistične armade nevarno približale Chungkingu.

UREDNIKOVA POŠTA

Ziri brez zdravnika

Vedno dobim pisma od doma. Veliko je boleznij, posebno T. B. ali pa je želodec pokvarjen in vsega tega je kriva vojna in slaba hrana. Nikdar pa ne omenjajo, da imajo zdravnika v svoji vasi. Ampak še vedno morajo iskati pomoč v bližnjih mestih, to so Škofja Loka, Ljubljana, Idrija in Vrhnika.

Bilo je pred leti, da je prišel zdravnik iz Idrije vsaka dva tedna ali en teden v občinsko hišo, kjer je bilo veliko čevljarških obrtnikov in delavcev, ki so iskali pomoč pri njem. Ko pa je Italija zavzela to mesto, smo imeli pa poslanega zdravnika iz Škofje Loke. Leta 1921, ko sem jaz rabila pomoč, je bil zelo pohvaljen zdravnik iz Vrhnike, gospod dr. Šabec (brat urednika "Glasa").

Vas Ziri leži v takem kraju, da je povsod daleč do železnice. Čeravno ni tako daleč od nas do Vrhnike, če jo popihaš čez gore in doline, to ni zame kazalo. Najbolje je bilo, da se popeljem z avtobusom do Škofje Loke, tam se vsedem na vlak, ki pripelje iz Gorenjske strani proti Ljubljani. Na tračnicah v Ljubljani že stoji vlak, da odpelje na Vrhniko. Mislija sem si, kako dobra je zveza. Ob času pridem k dr. Šabcu, kot je moja ura.

Tam sem bila kmalu gotova in to je bil zadnji obisk. Začutila sem, da je želodec že nekam prazen; bilo je že opoldan. Hitela sem na postajo, da ne zamudim vlak, ki odpelje nazaj proti Ljubljani. Mislija sem si, da bi vsaj kje dobila kaj za pod zob. Tam ni bilo kaj to, da lahko dobiš hrano med vožnjo, posebno še takrat, ko je bilo po vojni in še v tretjem razredu. Vlakov ni bilo dosti, bili pa so točni in dobra zveza je bila, vsaj tisti dan, ko sem jaz potovala.

Torej, kaj potem? Ko se ustavi vlak v Ljubljani, sem izstopila. Bila je že dolga vrsta pri oknu za listke. Tam je stal policaj in pazil na red. Že sem stopila en korak, da bi ga prosila, če smem iz vrste, da grem malo potolažit moj želodec, toda ni sem se upala. Pregovor pravi: "Kdor jezika špara—kruha strada." Tako je bilo z menoj tisti dan. Ko bi me bil kdo poučil, da lahko kupim vozni listek za tja in nazaj, bi ne bilo treba stati v tisti dolgi vrsti, pa še lačna zraven. Ko je prišel čas, je začel klicati postajovalca: Škofja Loka in druga imena. Vsi se spustimo, da ne zamudimo vlaka.

Ko sem se v vagonu sedla, je bilo že več žensk in deklet tam. Pot se nadaljuje, ura je že pol treh, pot je že dolga. Nasproti mene sta sedeli dve mladi kmečki dekleti. Začeli sta odvijati zavitek in s slastjo so pospravile pod zob. Jaz pa sline požirala, zopet bi rada vprašala, če mi dasta vsaj malo kruha in povedala bi zakaj, da jaz nisem kriva, pač pa vlak, ki točno vozi, da še jesti nemorem. No zopet se nisem upala. Ko smo se pripeljali na postajo Škofja Loka, smo izstopili.

Kdor se večkrat vozi, mu je znano, da mora kar hiteti. Tudi tu so kmalu zasedli poštni voz iz kolodvora v mesto Škofje Loke. Voznik pravi: "Ni nič prostora, če pa hočete, pa lahko stojite na tem stojalu, ko se stopi zadaj na voz." Res sem si mislija, bolje bo kot hoditi peš. Trdno sem se držala z obema rokama, da me ne zgubijo. Imela sem lep šal čez roko (scarf), ki pa mi pade na tla. Kaj sedaj? Zaklicala sem: "Hej, ustavi, da nekaj pobereš!" Hitro skočim na cesto in mu pomaham, da naj gre naprej.

Če bi se bil le en moški spomnil in dal sedež meni lačni potnici, pa še od zdravnika!

Najrajši bi se bila zjokala tam na cesti. Ker je bilo lepo popoldne, sem jo mahnila proti mestu. Tam sredi pota pa dohitim znano osebo, bil je g. Krek iz Suše. Ogovorila sem ga, medtem pa sem opazila, da prigrizuje prave domače suhe klobase in pšenični kruh. Zopet hrana, sem si mislija. (Kot sem slišala, je bil ubit od Nemcev v času, ko so zasedli Poljansko dolino. Ne vem, če je resnica).

Tako sva jo s tem možakom primahala do gostilne pri Otu, tam je bil moj brat zaposlen kot je še danes v Škofji Loki. (Samo drugo deio ima in bolan je ter me prosi pomoči). Najprvo sem ga pozdravila in povedala, kako strašno sem lačna, da sem šla od doma že zgodaj. Pravi: "Pojdi notri v kuhinjo." Tam sem dobila kuharico, ki sem jo tudi poznala. Vprašala sem za jesti. Odgovorila je: "O, gospa Jesenko, prav žal mi je, da vam ne morem z drugim postreči kot z kavo in koščkom kruha."

"ROG"—NAŠI PRVI DOMAČI PISALNI STROJI

Skoraj pod vznožjem Krima, odkoder je le nekaj ur do našega slavnega Kočevskega Roga, raste in se razvija nova moderna tovarna pisalnih strojev in koles. Doslej nosi še naslov "Institut za izdelavo pisalnih strojev in koles", vendar že razstavlja na zagrebškem velesejmu naše prve doma izdelane pisalne stroje znamke "Rog".

Pred tremi meseci se je preselila majhna mehanična delavnica s Celovške ceste v Ljubljani v poslopje bivše tvrde "Uranus" in pozneje Jelačinove milarne na Cesti dveh cesarjev. To je bil začetek uresničevanja velike naloge, ki nam jo nalaga petletni plan razvoja narodnega gospodarstva LRS: uvesti proizvodnjo koles in pisalnih strojev. V drugi polovici petletke je treba torej izpolniti tako veliko proizvodno nalogo. Da bo uspešno izpolnjena ta naloga, zagotavlja sorazmerno še majhen, a že čvrst delovni kolektiv, ki slavi svojo prvo zmago z izdelavo prvih pisalnih strojev. Ko je prejel proizvodno nalogo, da mora na velesejmu razstaviti pisalne stroje, se je na pobudo partijske organizacije obvezal, da bo vložil vse sile v izvršitev te velike naloge. Toda delavnice so bile šele delno opremljene, primanjkovalo je orodja, strojev, kvalificirane in ne kvalificirane delovne sile, zlasti pa delovnih izkušenj, ki so posebno velikega pomena.

Kot povsod po naši domovini, so tudi v "Institutu za izdelavo koles in pisalnih strojev" delovni ljudje dokazali, da ni naloge, ki je ne bi izpolnili, če to nalaga Partija in petletni plan.

S kakšno vneto so se lotili člani tega delovnega kolektiva te velike naloge, najbolj zgovorno priča to, da niso poznali delovnega časa. Delali so tako rekoč podnevi in ponoči. Tovariš Pšeničnik iz orodjarne je v cellem tednu pred dogotovitvijo pisalnega stroja spal le 13, sicer pa po 16 ali 18 ur tedensko! Mnogo manj časa niso bili pri delu tudi tovariši Vrečar, Rihčič in Dobnik iz tega oddelka. Ves montažni oddelek, med njimi zlasti tovariš Langerholz, so podaljšali delavnico v pozne nočne in zgodnje jutranje ure. Vsi dnevi so bili nepretrgan delavniki tudi direktorju tov. Zeleniku, ki je bil dejansko tehnični vodja in organizator vseh del, tov. Škerlju iz konstrukcijskega biroja in mnogim drugim delavcem, ki so delali tudi 24 in 48 ur nepretrgoma! Razvnela se je borba za dneve, ure in pozneje celo minute, do katere so morali zgotoviti okrog 2600 delov,

ha."—Daj, kar imaš." Postavi mi to na mizo, v kavi pa plava muha, preniko je letela in padla v mojo kavo. Pogledam brata on mene, pa pravi: "Vrži jo ven, pa bo." O, joj, sem rekla.

Prišel je naš avtobus in sem se odpeljala domov v Ziri, da sem se navečerjala v krogu moje družine. Od tedaj je že 29 let, pa bom pomnila še dolgo let, kako sem se vozila k zdravniku iz Zirov na Vrhniko. Vedno bom hvaležna pokojnemu dr. Šabcu. Želim pa, da imajo kaj zdravnikov in zdravil, da ne romajo kot sem jaz kot mlada mati šla na tako dolgo pot.

To je bil samo eden dan. Uboji ljudje, kaj so prestali lakote med vojno in še danes nimajo tistega, kar potrebujejo: Dobro hrano in zdravje!

Jaz se pa štejem srečna, ker sem v tej svobodni deželi. Le spomin še vedno živi na mojo rojstno vas in ljubi dom. Sorodnikom pa pomagamo po svoji moči, in oni z veseljem sprejmejo vse, kar se pošlje.

Anna Jesenko.

od tega nad 1000 različnih delov pisalnega stroja. Le s takim vztrajnim in požrtvovalnim delom vsakega posameznika je bilo mogoče narediti v dveh mesecih prvo serijo pisalnih strojev in pripraviti za razstavo na zagrebškem velesejmu pisalne stroje. S tem, da so izpolnili to nalogo, pa so naredili tudi že prvi korak k redni produkciji pisalnih strojev.

Kako pomemben in velik je njihov uspeh, povedo naslednja dejstva: Sama konstrukcija pisalnih strojev zahteva največjo

preciznost, naš pisalni stroj "Rog" brezhibno funkcionira, ker so vsi deli najbolj precizno izdelani. Stroj ni kopija katerega tujega tipa pisalnega stroja, temveč je konstruktor Matelič vnesel naslednje novosti: z enostavnim prijemom se jedro stroja sname iz okvirja, kar je za popravila in čiščenje posebno važno. Enostavno je mogoče sneti tudi valj stroja. Ker bo tovarna izdelovala tako normalne kot dolge valje, si bodo nakupovalci mogli nabaviti tudi dolg valj. Pri tem stroju je tudi izpopolnjeno funkcioniranje tabulatorjev, kajti valj teče sam, čim nekdo le pritisne na tabulator. To pomeni pri pogosti rabi tabulatorjev pomemben prihranek časa. Pisalni stroj je v celoti izdelan iz domačega materiala, kar zagotavlja, da glede surovin za ta naš važni izdelek nismo odvisni od inozemstva.

Delovni kolektiv po tej prvi delovni zmagi z nezmanjšano vneto nadaljuje izdelavo pisalnih strojev. Istočasno pa izdeluje orodje ter namešča in montira stroje za serijsko izdelavo pisalnih strojev in koles. Tudi pretežno večino materiala za kolesa bo tovarna prejela iz naših domačih virov, saj bo v dohodnem času, n. pr. odpadel tudi uvoz brezšivnih cevi za okvire koles, ker jih bomo pričeli šami izdelovati.

Poldnevno delajo v delavnicih instituta mladi, nadarjeni učenci tretjega letnika industrijske kovinarske šole. Najboljši učenci drugega letnika industrijskih kovinarskih šol v Celju, Lescah, Kropi, Muti in Bistrici, ki so se specializirali za fino mehaniko, so namreč bili sprejeti v kovinarsko šolo te bodoče tovarne, da bo vzporedno z njeno rastjo raste tudi kader kvalificiranih in visoko kvalificiranih delavcev, ki bodo proizvajali pisalne stroje in kolesa.

PO DVAJSETIH LETIH V STARI DOMOVINI

(Piše JOE DOVGAN)

(Nadaljevanje)

No, sem si mislil, saj so fejsť fantje. Pričakoval sem, da mi bodo zaplenili aparat in filme. Ko sem prišel nazaj na vlak, bi bil skoraj zavriskal.

Tako smo zgodaj zjutraj prišli v St. Peter. Tam sem izstopil in vprašal, če gre vlak na Reko. Dosti jih je že čakalo na postaji, večinoma vsi delavci in zato so tudi ta vlak imenovali delavski vlak. Tako sem šel naprej v Ilirsko Bistrico. Spotoma sem ugibal, kako bo tam, če me bodo poznali? Vsakovrstne misli so mi rojile po glavi.

Nasproti meni je sedelo neko dekle. Videlo se je, da potuje od daleč. Vprašal sem jo, kam gre in odkod. Odgovorila mi je, da je od Gorice in da gre na Reko. Jutro je bilo megleno, kakor je vedno tukaj, dokler se ne prikaže sonce.

Ko se je vlak ustavil v Ilirski Bistrici, sem izstopil in si ogledal mesto—ravno takšno kot pred dvajsetimi leti. V čakalnici sem vprašal, če lahko tam pustim stvari. Neki možki mi je potrdil, in mi dal listek. Ko sem se tako pogovarjal z njim, sem mu povedal, kdo da sem.

"Jaz sem pa Frane Zokov iz Trnovca," mi reče.

Dogovorila sva se glede moje prtljage, nakar jo uberem po cesti. Ljudi še ni bilo dosti, tu pa tam kakšen človek. Vprašal sem nekega mimoidočega možkega, če gre kakšno vozilo proti Šemniku. Sli so le tovarni avti, toda bilo je še prezdodaj. Sklenil sem, da bom udaril kar peš po stezi, saj je le eno uro hoda. Tako sem počasi hodil po isti stezi, po kateri sem pred tolikimi leti že večkrat hodil.

Nič se mi ni mudilo, vsako toliko sem malo postal in si ogledal

dal znana polja. Nič se ni spremenilo, le cesta je bila malo širša in tam pa tam malo bolj zravnana. Poznal sem vsako njivo in vedel, kako se imenuje ta ali pa oni hrib, dolina itd.

Jutranje sonce se bo kmalu pokazalo, zrak je tako svež, da ti kar prsa razširja. Čutiš v prsni nekaj lahkega, ko požiraš tisti zrak. Kot da bi ga nikoli ne bilo dovolj.

Prišel sem na ovinek, videlo se je cesto in stezico proti vasi mojih domačih. Skušal sem si predstaviti, kako bo doma, kakšno bo svidenje po dvajsetih letih. Pisal sem jim, da bom prišel domov, toda že dolgo časa je bilo od tega in niso vedeli, če res pridem ali pa ne.

Nasproti je prihajal neki človek s koso na rami. Mogoče ga bom poznal? Pridem do njega, ga pogledam, on pogleda mene, toda se ni dosti zmenil zame. Šel je mimo in šele ko sem napravil kakšnih deset korakov, sem se zopet obrnil in ga poklical po imenu. Ustavil se je in me vprašal:

"Kdo pa ste vi?"

"Kaj me ne poznaš?"

Ko sem mu povedal, kdo sem, se je začudil:

"Kaj ti si Jože? Slišali smo, da prideš, toda jaz te ne bi nikoli poznal."

Malo sva se pogovorila in šel sem naprej. Srečal sem še dosti znanih ljudi, ki pa me niso poznali. Z vsakim sem nekaj govoril in tako sem prihajal vedno bližje domu mojih staršev. Srečal sem tudi otroke 10, 11, 12 let stare, ki so šli v šolo, ker v Šembijah niso imeli višje šole. Tega pred dvajsetimi leti ni bilo, da bi pohajali v višje šole.

(Dolge prihodnjice)

Naglo napredovanje del in proizvodnje vzbujajo delovnemu kolektivu želje, da bi bili čim prej zgrajeni še novi tovarniški objekti. Zato se je zavezal, da bo s prostovoljnimi delom pomagati pri gradnji. Ko bodo v dohodnem času v obstoječih in novih tovarniških objektih namočili še manjkajoče stroje, bo po tekočem traku del za delom kolesa in pisalnega stroja prihajal in orodjarno in montažni oddelek. Strokovnjaki te naše bodoče tovarne pa se prav gotovo ne bodo zadovoljili samo s proizvodnjo dosedanjih tipov koles in pisalnih strojev, ampak bodo vnesli v to našo mlado finomehanično industrijo tudi novitete. Tudi pri tem bomo kakor v nešteti primerih, pokazali, da znamo izdelovati kolesa in pisalne stroje sami in celo boljše, kakor v tujini.

"Slovenski Poročevalci"

ŠKRAT

Urednik "Glasa" je zapisal sledeče: "Z glavnimi odborniki, med katerimi so tudi uredniki bratskih glasil, ki nočejo ali ne znajo izpolnjevati svojih dolžnosti, ki kršijo načelno izjavo ali točke pravil ali katerim prične rojiti po glavi diktatorska oblast, delegacija na konvencijah enostavno pomeže in jih nadomesti z drugimi." Pošteno povedano.—Konvencija SDZ se vrši spomladi, kandidatje za uredniško mesto se oglašajo.

Da, konvencije se bližajo. S konvencijami pa tudi časi, ko posamezni kandidatje moledujejo za podporo.

Zadnjič enkrat je urednik "Glasa" zapisal, da je bil v prvi svetovni vojni član Jugoslovanskega republičanskega združenja v Ameriki. Glej ga spaka, to pa nismo vedeli. Zapisano je le neke, da je bil Šabec takrat zaposlen pri Zotti-ju v New Yorku, ki je z denarjem avstrijskega cesarja izdaljal "Slovenski narod."—Vedno je s svojo pametjo en korak zadaj.

"Glas SDZ" je postal političen list. Samo prvo stran pogleda. Ampak to je "palitika" Antona Šabca. Začel je s politiko cesarja Franca Jožefa in tako nadaljuje.

Uredniku "Glasa" še ni vrana možganov izpila. Prebrisan je dečko. Tudi možgani se mu ne kisajo in pamet mu ne peša. Kadar sam ne ve, kako bi napisal kaj dobrega za članstvo, postreže jim s člankom urednika "Prosvete." Prepisoval bi vsak tepec.

Kaj pa če bi urednik "Prosvete" poslal za priobčitev v "Glas" kakšno pojasnilo, kakor ga je to poslal A. D. zaradi citatov iz istega članka, na katerega se opira Šabec? Bo "svoboda tiska?"

Satirikus.

Naročajte, širite in čitajte "Enakopravnost!"

Buy Christmas Seals

Help Stamp Out TB

SPOMIN NA TALCE

Največji zločin italijanske okupacije v Ljubljani je bil umor 24 talcev dne 13. oktobra 1942 v Ciril-Metodovi ulici. Umorili so jih pred hišo nekdanjega bankeja in poenostane predstavnika konsulate ter organizatorja bele garde dr. Marka Natlačena, ki je istega dne zjutraj prejel kazen za svoje izdajalsko početje. Če rečemo — zločin italijanske okupacije, je to premalo rečeno. To je bi tudi zločin domačih izdajalcev in okupatorjevih hlapcev, kajti italijanski fašisti sami ne bi znali iz ječ soditi ter iz zaporov v šempetrski in belgijski kasarni izbrati iz velike množice jetnikov za talce. V nobenem izmed njih ni bilo nobenega predsmrtnega drgetanja. Pisava je lepa in čista, kakor so bile duše vseh, ki so umrli, ponosno vzravnani, za svobodo in pravico.

V svojih zapiskih iz šempeterske kasarne najdem naslednje odstavke: Vest o koncu bivšega bana Natlačena nam je v terek 13. oktobra zjutraj prinesel, kakor vse druge vožne novice, brivski mojster, ki je hodil vsak dan v kasarno. Čeprav smo vedeli, da bo spet padlo precej talcev, ni nihče razmišljal, kdo utegne biti med njimi, kakor tudi vojaki ne razmišljajo, kdo bo padel pri prihodnjem napadu, ki ne more biti brez žrtev.

Sicer pa — kaj je smrt? Mnogokrat edina in najboljša rešitev iz nesreče in trpljenja, drugače pa tista srečka, ki jo vsak človek enkrat zadene. V ječi se o smrti sploh le malo premišljuje. Jetniki so tako zatopljeni v preteklost in bodočnost, da se trenutno veliko vprašanja njihovega življenja: biti ali ne biti kar zgubi v temni in gluhi daljavi.

Dopoldan 13. oktobra je potekel mirno med sprejehi po dvorišču in med razgovori na

ji, po ulici je tekla kri. Preden je padla zadnja salva, so slišali ljudje tudi besede: "Nočem tepati slovenske krvi!"

Tako je vzkliknil mladi Pavle Magdič, ki je siekel suknjič in ga vrgel čez lužo krvi, ko je stopil na morišče. Svojci tega junaka so dobili naslednje njegovo zadnje pismo, napisano na list, iztrgan iz beležnice. Na eni strani stoji:

"Tudi življenje za domovino! Poljube vsem. Pavel — nekaj minut, pred ustrelitvijo v poljanski kasarni 13. 10. 1942 ob 18:24." Na drugi strani listka pa: "Vsi gremo pogumno v smrt! Ob 18:35."

Na teh vrsticah ni videti prav nobenega predsmrtnega drgetanja. Pisava je lepa in čista, kakor so bile duše vseh, ki so umrli, ponosno vzravnani, za svobodo in pravico.

V svojih zapiskih iz šempeterske kasarne najdem naslednje odstavke:

Vest o koncu bivšega bana Natlačena nam je v terek 13. oktobra zjutraj prinesel, kakor vse druge vožne novice, brivski mojster, ki je hodil vsak dan v kasarno. Čeprav smo vedeli, da bo spet padlo precej talcev, ni nihče razmišljal, kdo utegne biti med njimi, kakor tudi vojaki ne razmišljajo, kdo bo padel pri prihodnjem napadu, ki ne more biti brez žrtev.

Sicer pa — kaj je smrt? Mnogokrat edina in najboljša rešitev iz nesreče in trpljenja, drugače pa tista srečka, ki jo vsak človek enkrat zadene. V ječi se o smrti sploh le malo premišljuje. Jetniki so tako zatopljeni v preteklost in bodočnost, da se trenutno veliko vprašanja njihovega življenja: biti ali ne biti kar zgubi v temni in gluhi daljavi.

Dopoldan 13. oktobra je potekel mirno med sprejehi po dvorišču in med razgovori na

hodniku. Popoldan po četrtri uri pa je nastal čuden nemir. Loputala so vrata pisarne in ograje, po hodniku so doneli težki, nerovni koraki, slišalo se je tudi udarjanje puškinih kopit ob tlak. Okrog pete ure so se koraki ustavljali pred posameznimi celicami, rožljali so zapahi in pisarji so klicali imena jetnikov. Vodja pisarne, ki smo ga poznali kot zelo mirnega človeka, je imel čudno hripav in negotov glas. Za obiske je bila ura prepozna, za zaslišanje pa so izklicali preveč imen.

Pavle Magdič, ki so ga poklicali med zadnjimi, je takoj vedel zakaj gre. Ko je stal pred celico številka štirinajst, je tako glasno zaklical: "Za talce gremo, zmaga bo pa le naša!" — da smo ga slišali tudi v zadnji celici na hodniku. V naslednjih trenutkih so se tega zavedli tudi ostali, ki so bili poklicani iz celic šempeterske kasarne ali pa pripeljani iz ječ sodišča in belgijske kasarne.

Zvečer smo slišali od daleč strele in ves večer je bilo v celicah mrtvaško tiho.

Ječe imajo sicer debele zidove in trdne zapahe, a tudi v nje marsikaj hitro prodre iz zunanjega sveta. Še pred pravo nočjo smo zvedeli, kako so v Ciril-Metodovi ulici umorili štiri in dvajset talcev, naslednje jutro pa nam je bila znana nova morija v gramozni jami, kjer je radi izdajalca Kukoviča padlo še osem naših tovarišev. Slišali smo ogorčen krik žene inženirja Petra Kresnika, ko so ji v pisarni kasarne sporočili, da so ubili njenega moža, zvedeli smo kaj hitro, kako ponosno in smelo je Magdičeva sestra krvnikom izrazila svoj prezir in dobili smo tudi pravo sliko veličastnega dostojanstva, s katerim so svojci drugih žrtev prenašali svojo žalost ter se krepili in dvigali v uporništvu. Pred zidom Ciril-Metodove ulice in v gramozni jami umorjeni talci so

nam bili živo pred očmi. — Vsi tisti, ki so kot prvi stopili pred puške, in tudi oni, ki so čakali na strele, stoje v lužah drvi poleg trupel svojih tovarišev, so z vzkliki izražali trdno vero v zmago pravice ter tudi svoj prezir do fašističnih krvnikov in njihovih hlapcev.

Po umoru v Ciril-Metodovi ulici ni bilo v obeh ljubljanskih dnevnikih običajne objave, da sta "visoki komisar za ljubljansko pokrajino in poveljnik armadnega zbora ukazala ustrelitev ljudi, ki so zanesljivo krivi terorističnega in komunističnega delovanja."

Moricem pa se ni zdelo več vredno in potrebno, da bi prikazovali nekakšno ugotavljanje "zanesljive krivde".

Nedolžne ljudi so morili Italijani že od prvih dni okupacije. V Ljubljani je bila kot prva zahrbtno ustreljena 29. junija 1. 1941 Nada Grisogono, mesec dni pozneje pa so na cesti v Rožno dolino ubili znanega prešernoslovca dr. Avgusta Žigona, ko se je zvečer nič hudega sluteč, vračal domov. Zvečer 1. decembra 1941 pa je bil ubit na Can-

karjevem nabrežju predsednik trgovskega združenja Viktor Meden. Po poročilih mestnega pogrebnege zavoda je bilo do spomladi 1. 1942 na pokopališču pri Sv. Križu pripeljanih 77 pobitih ljudi. Med temi žrtvami razbesnele italijanske soldateske in fašistov je bila tudi cela Čukova družina iz Podutiške ulice: mati, oče in dveletna hčerka. Iz teh umorov v sami Ljubljani vidimo vso podlo laž ugotavljanja zanesljive krivde.

Prvi talci v tako zvani ljubljanski pokrajini so padli 28. aprila 1942 v Radohovi vasi, štiri dni pozneje, ko sta tako zvani visoki komisar in poveljnik XI. armadnega zbora razglasila, da bodo v primeru vsakega izgreda usmrčeni talci izmed oseb, ki si zanesljivo krive terorističnega in komunističnega dejanja. Avtorja tega razglasa sta že prej skrbela, da so italijanski vojaki in fašisti morili naše ljudi. Poveljnik XI. armadnega zbora general Robotti je že v jeseni 1941 izdal zaupno povelje, naj vojaki uporabljajo orožje, če bi jih kdo ogrožal ali tudi samo razžalil. V tem povelju je bilo obljubljeno, da dobi vojak, če ustrelji civilista, mesec dni

ZAVAROVALNINO

proti

ognju, tatvini, avtomobilskim nesrečam, itd.

preskrbi

Janko N. Rogelj

6208 SCHADE AVE.

Pokličite:
ENDicott 0718

They said we couldn't even pay our bills

It can happen right on your block . . . Kids hear things, kids repeat things, and all too often some undeserving youngster comes home in tears.

You owe your youngster and family protection against this kind of attack. You owe them financial security. And . . .

The best way we know about to find financial security is through the regular purchase of U. S. Savings Bonds.

U. S. Savings Bonds are the safest, surest investment you can make. You can have them purchased for you automatically, through the Payroll Savings Plan where you work or—if this method is not available to you—through the Bond-A-Month Plan where you bank.

Remember—U. S. Savings Bonds pay you 4 dollars for every three invested, in ten years!

Automatic saving is sure saving—
U.S. Savings Bonds

ENAKOPRAVNOST

OBLAK MOVER

Se priporoča, da ga pokličete vsak čas, podnevi ali ponoči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem na vašega starega znanca

JOHN OBLAKA

1146 East 61st St.

HE 2730

MIŠKO KRANJEC

OS ŽIVLJENJA

ROMAN

CVETOČA POMLAD

(Nadaljevanje)

Ko je bilo spet nekoliko tiše, je stopil k oknu. Odprl ga je in se naslonil nanj. Daleč nekje, že izven vasi, so se vedno peli zvončki: tam se pelje njegova hči. K poroki. Popoldne in vse poslej ne bo več njegova.

Odhajajo, si je dejal z neko trpkostjo. Odhajajo in se ne bodo več vračali, tuji bodo. Še včeraj, je mislil dalje, je bila Katica otrok, danes bo že žena. Čas gre čudovito hitro svojo pot, da ga človek ne opazi. Ko pa ga opazi, se prestraši. Tako pojdejo počasi vsi. Vsak bo šel svojo

pot, spomnil se bo nekoč in kratko malo odšel. Trideset let jih že preživljam, skrbim zanje in zdaj, zdaj jih ni.

Imel je občutek, da jo je še včeraj videl, kako se je igrala na pomladnem soncu na trati, danes pa postane žena. — Kako je to čudovito.

Nato pa se je spet ozrl po polju. Dan je bil jasen, čeprav je bila visoka zima. Sonce sicer še ni zašlo, vendar je ura morala biti že pozna. Tam zunaj so ležale njive, a pod globokim snegom. Ena sama ploskev je bila, na kateri je ležalo sonce. Toda sneg se ni talil. Ivje na vrhah

je kljub temu rahlemu soncu močno cvelo.

Zdaj ga je obšlo drugačno občutje kakor druge kratke, kadar je gledal to polje, kjer je bila tudi njegova zemlja.

Hotel sem, si je dejal, ustvariti nekaj, kar naj bi veljalo večno, kar naj bi bilo boljše, kakor vse drugo, kar je veljalo doslej. Pa nisem naredil ničesar. Hotel sem napraviti veliko stvar, da bi olajšal življenje svoji družini. Ampak oni tega nočejo in jaz sem prestar.

Ali je bilo vse neumnost, kar sem izmisli? Kaj ni bilo zato, da bi bilo življenje lažje? Saj plug delamo zato, da človek orje in mu ni treba prekopavati zemlje z motiko ali pregrebati z rokami. In ako kaj zamisliš, mar ni zato, da bi se tako opomogel?

Ali pa je vsajeno v človeško srce, da hoče človek, to bedno bitje, ki vendar ne more samo zase živeti, da naposled le hoče

nekaj svojega, vsaj majhen kosček, da hoče svojo koč, čeprav še tako majhno in borno, da hoče s svojim možem ali ženo prebivati zase, zase sejeti in žeti, in za svojo družino, in najsi je to stokrat slabše? Ali pa je to samo izrodek, pokvarjenost? Saj nekateri bodo še dolgo s cepiči mlatili, čeprav že drugi zdavnaj delajo s strojem, ker je stroj hitrejši. Toda, oni ki mlatijo s cepiči, mislijo, da je to lažje in nekaj zrna prihraniš, ko čisteje iztolčeš, in ne mislijo, da pri tem toliko zaješ, kakor prihraniš.

Ne, si je dejal odločno: to je popačenost življenja. Življenje si človek vendar sme tako uređiti, da je lažje, prijetnejše, da je več prostora in več kruha. Samo to je pravilno, drugo je zmotna in čeprav jo večina ljudi zagovarja. Mi pa moramo ustvariti nekaj takega, kar bo drugačno, boljše, kar bo življenje

olepšalo, pa če se pri tem vse razbije; kdor gre, prav, kdor pa ostane, da se bo hotel podvreči, s tem bomo delali. Napravili bomo prijeten dom, veliko stvar, da bodo ljudje občudovali. Napravili bomo majhen krog in bomo živeli kot celota in ne posamezniki.

Potem pa je privlekel od nekod steklenico z žganjem in močno nagnil: danes ga je bil potreben.

Kadar zapoje prva piščalka na vrtovih, narejena iz vrbove mladice, kadar so v zraku prvi metulji in prve žuželke, tedaj je že prijetna pomlad.

In tako pomlad je naslednje leto opazila Katica Radohova. Tu za hišami in na oni strani jarka, kjer je dom njenega očeta, Magdičevih. Tam je morala biti vsa majhna družinica, ki jo bržkone vodi še vedno Tinek, vsaj zdaj, ko še ni posebnega

dela. Tako so pele vedno njegove piščali. In to kriči njihov najmlajši: Tonek. Tisti bo največji kričar pravi strigalica. Kajpa, bosi so, kakor je bila vedno tudi ona. Noge imajo rdeče od hladne zemlje, zvečer bodo močno kašljali od prehladov. Vendar, kdo bi gledal na vse to: saj je pomlad. In to je dovolj prijetno.

Jarek ob kolniku je poln kalne vode, ki počasi teče dalje na doleno stran. V gozdovih morajo biti že zdavnaj prve tulpike in prvi kuroslap.

In nekoč, čez nekaj let, se bo tudi njen paglavec, ki ga zdaj nosi pod srcem, igral v družbi drugih na trati. Slej ko prej bo takrat tudi takšna pomlad, otroci bodo še vedno delali piščali in vse bo tako kot zdaj. Naj gre, naj uživa pomlad, ko je je človek tako željen. In ko je je v resnici tako malo. Ko ti je deset let, se je še ne zavedeš ne, in ko bi jo

moral začeti uživati, tedaj je je nenadoma konec, še preden se zaveš. Prešel si jo, kot bi imel zavezane oči.

In za Katico je bilo vsega konec, preden se je zavedala.

Nikdar ni tako močno čutila vonja cvetja kakor to pomlad. Nikdar niso bili vetrovi tako mehki kakor zdaj. A še nikdar ni bila Katica tako daleč in hkrati tako blizu pomladi kot zdaj. Samo—zanjo je bilo vse prepozno.

Zivi v majhne mdomu, kjer je gospodinja. Ob njej je njen mož, njegova mati in njegova slepa sestra in ona je med njimi. Povrh bo imela otroka . . .

Tam na oni strani kolnika, kjer je očetova hiša, pa gre tačas mimo razkošna pomlad in piska na piščali . . .

V "Enakopravnosti" dobite vedno sveže dnevne novice o dogodkih po svetu in doma!

MIROSLAV KRLEZA:

BITKA PRI BISTRICI LESNI

(Nadaljevanje)

Ko je sporočil svojemu vagonu svojo misel, so ljudje skomizgali z rameni, kimali z glavo, pljuvali in se zopet zlekli na slami, trudni in ločni, glasno zehaje, vsi zgrizeni in prebodehih lic od ostre rezanice na podu vagona. Toda ta misel je v Lohorecu Štefu grizla in vrtala ves čas potovanja. Kaj ti spet bodi na fronto, ko to ni prav? Saj je že bil zunaj v jarku, preležal je zunanaj svojih sedemnajst mesecev. Niti dopust mu niso dali, ki mu pritiče po vseh pravilih; pa še čevlje so mu ukradli in ramo so mu razmesarili in tako krvave spet pogladi ven!

Bilo je tiho nedeljsko jutro in megle so se kadile na vzhodu, le tu in tam osvetljene od komaj opaznih marog svitanja. Četa je stopala skozi gozd, v blatu in deževnici, slišati ni bilo drugega kakor žvenketanje orožja, lopat in svetilk. Čutil si na desno in na levo poti ogromni gozdni masiv. Lohorec Štefa pa je vrtala zmerom ena in ista misel: da se je tam doli v vasi, kjer so prenočili, splazil v hlev in zakopal v gnojšče ter tako ostal do noči, bi se bil rešil vsega in bi se mogel vrniti. Ranjen je, krvavi, neke bi ga sprejeli v bolnišnico. Rešil bi se vsega in ne bi se mu bilo treba mučiti kakor žival.

Četa se je ustavila v poltemi na neki jasi; častniki so čakali telefonskega povelja, moštvo so pa dali odmor.

Ljudje so zavohali bitko. Že dva dni je slišati topove, nekdo tam spredaj iz prvih parov pa z ostrim, priskutnim glasom pripoveduje, da se nikakor ne more spomniti, kakšen je v obraz tisti ruski človek, ki ga je zadnjič, ko je bil tu zunaj, zabodel v živo meso. Pod bukev se je skrili ruski osel, toda on ga je z bajoneto izbežal iz listja in Rus ga je v tem rvanju ugrizel, tu, pogled, v levi kazalec, še zdaj se pozna sled ugriza globoko do kosti.

Dišalo je po mokrih jelovih deskah, iz katerih so divizijski telefonisti tam na jasi zbili svojo kolibo, in kadilo se je; eden telefonistov je umival kotle in pripovedoval ljudem, kako so na taisti telefonski drog pred dvema dnevoma obesili vohuna. Poželel si je, da bi se pred smrtjo najedel sliv in kruha, pa so mu dali sliv, naj se jih naje. Toda ni mogel gristi, tako je bil prestrašen, pa so se mu cedile nazaj in je bilo videti prav kakor da mu iz ust teče kri. Pa ni bila kri, ampak sliva!

"He-he!"

"Niti kruha ni mogel gristi,

ALI KAŠLJATE?

Pri nas imamo izborna zdravila, da vam ustavi kašelj in prehlad.
MANDEL DRUG CO.
Lodi Mandel, Ph. G., Ph. C.
15702 Waterloo Rd. — IV 9611

EUCLID POULTRY

549 EAST 185 ST., KE 8187

Jerry Petkovšek, lastnik

Vsakovrstna perutnina in sveža, prvovrstna jajca. Sprejemamo naročila za perutnino za svatbe, bankete in veselice, itd. NEKAJ POSEBNEGA: Prodajamo kokoši tudi zrezano na kose ter si lahko nabavite samo one kose, ki vam najbolj ugaajo.

Letna seja društva 'Naprej' št. 5 SNPJ

Članstvo društva "Naprej" se splošno vabi, da se udeleži LETNE DRUŠTVENE SEJE, ki se vrši v
NEDELJO, 4. DECEMBRA
ob 9. uri dopoldne v Slov. nar. domu.
Po seji bo tudi nekoliko prigrizka

temveč ga je zmlel v dlaneh in stresel po blatu, da ostane pitcam!"

"Kaj pa počne naš Ruckner? He-he?"

"Ah! Njemu je bolje kakor nam!"

"Menda mu je res bolje!"

"Bil je dober človek, škoda zanj!"

Besede so razodevale, da je tale "naš Ruckner" po vsej priliki užival iskrene simpatije stotnije in da so ga imeli moške radi in so ga spoštovali. V civilu je bil pisar in precej je bil prestrašen po podeželskih občinah, potlej pa mu je uspelo, da se je splazil v smrdljivo sobo visoke deželne vlade na Markovem trgu in tam z ravnilom črtil registre ter polnil predalčke s številkami in besedami.

Tale "naš Ruckner" je bil prebral v svojem življenju neka knjig o tem, da ni boga in da bo demokracija brezpogojno in zagotovo rešila svet in vse to se je zmešalo v njegovih možganih; dokaj si je belil glavo, kako je prav za prav s tem bogom in s to demokracijo. Rucknerjevi živci so bili že zdavnaj precej zrahljani in obisti so mu bile onemogle kakor predrti rešeto. To vprašanje svojih živcev je krstil za "živčno desorganizacijo", a o obstihu je vedno govoril kakor o nečem, kar ima svojo posebno razkrojevalno tendenco in "to—da je—ono"! S tem — "da je to ono", je menil Ruckner, da rešuje prev tisto najskrivnejše in najtajnejše v življenju. Čutil je, kako mu gnijejo in izpadajo zobje in kako mu žleze (neke masne stružne žleze globoko v njem) ne funkcionirajo kakor treba. Vse v njem je propadalo. Srce mu je nepomagano trepetalo v množici dogodkov in čutil je svoje gnilo srce, kako trepetalo in kako

DELO DOBI IZURJEN MESAR

Vpraša se pri
VESEL QUALITY MARKET
14340 St. Clair Ave.
LI 1666 ali pa zvečer IV 2052

HIŠA NAPRODAJ

Diana Ave., blizu E. 140 St. in Blvd. Moderna hiša s 6 sobami: vse čisto znotraj in zunaj. Garaža, lepa lota, cementiran dovoz. Lahko takoj prevzamete. Cena \$10.500.

Za podrobnosti pokličite
J. KNIFIC
820 East 185th St.
KE 0288 — IV 7540

Zavarovalnina

proti ognju in nevihti in avtomobilskimi nezgodami
ZA ZANESLJIVO POSTREŽBO SE PRIPOROČA

DANIEL STAKICH

AGENTURA
15813 WATERLOO RD.
KE 1934

mu nohti sami od sebe rastejo kakor mrliču; premišljeval je o tem, da je to — ono, je živel žalostno in nesrečno, preden so ga uvrstili v bataljone in dvakrat obstrelili. Ko je bil še v civilu, se je najraje sprehal po nasipu smrdljivega kanala na koncu mesta, po katerem sta se valjala blato in smrad vsega mesta in so skakale podgane, velike kakor kunci. Ruckner si je v tistem času zgradil dokončen in sila žalosten svetovni nazor, čigar temeljna misel je bila, da obstoji vse mesto prav za prav samo zaradi tega smrdljivega kanala. Ljudje se koljejo in trpijo, požirajo kalorije in popotujejo, pišejo knjige o tem, da ni boga in da bo demokracija rešila svet, to pa vse samo zato, da bi v poslednji posledici iz vseh muk in idej stekel takšen črn in blaten kanal. Ta pesimizem se je v Rucknerju po njegovi frontni izkušnji le še utrdil in čedalje bolj je dvomil tudi o demokraciji in ni maral niti več misliti nanjo. Vseeno! Demokracija ali nedemokracija! Vse bo nazadnje le končalo v blatnem kanalu!

V vasi Bistrici, kjer so prenočili, se je Ruckner spetal s kovačico, ki jo je spoznal še pred dvema letoma, ko je hodil tod. Ta kovačica je bila roditelj, ki so ji ustrelili moža, pa je tako ostala vdova s petimi otroki. Tisto noč je ostal Ruckner pri ženi in v vsem tem ni bilo nič posebnega. Topla postelja, mnogo rdeče in belo progastih pernic, močna potna ženska bedra v perju in daleč neke godrnjanje topov. Neki jezdec s svetilko je brodil po platni cesti in slišati je bilo, kako konj težko vlačil kopito iz blata. Usipala se je megle. Ruckner se je spomnil, da je pustil svojo pipo na mizi v kuhinji (tlakovani z rdečo opeko), in prav ta hip se mu je zadel prav ta prostor, po katerem brodi jezdec, nenavadno globok. Zajokalo je dete v sobi, on pa stoji tukaj bedast, bolan, zapuščen. Oh! Kanal! Vse to je blaten kanal!

Tako so ga našli naslednjega jutra v seniku, kjer je visel na debeli gredi. V levi roki je držal

pipo in je nenavadno globoko pretresel Vida Trdaka. Bila sta skupaj v istem paru in kadar so ukazali: dvoredi na desno, se je Vid obračal okoli Rucknerja kakor krilo okoli vrtnice ter skočil vedno k Rucknerju v par; tako sta se mnogo pogovarjala med seboj bodisi v paru, kakor v vozu in v vojašnici; Ruckner je vedel za Trdakovo skrb, toda nikoli ga ni tolažil.

"Ti boš umrl in tvoji otroci bodo umrli in jaz bom umrl, pa se zaradi tega nihče ne bo razburjal! Lepo te prosim! Kaj misliš, da ne poznam jaz Markovega trga? Ti misliš, da sedi tam tisti stari kratkovidni pisar in do polni cigarete Riz-Abadie — kaj? He-he! Nikogar ni tam! Niti tistega starega ne! Vse to pojde v črni kanal!"

"Poglej! Tukaj je bil, še večeraj je hodil tod, zdaj ga pa ni več! Izstopil je enostavno iz dvoreda!"

Poleg Vida Trdaka so možje brili norce iz bataljonskega zidarja Viktorja, ki je dobil od majorja dopust samo pod pogojem, da odide domov in ustrelji ženo kakor psico, ker ga je na najpodležji način varala s starim mlinarjem (medtem ko je sam tu na fronti krvavel, je žena zapustila dom in se preselila v mlin), a Viktor se ti vrne, ne da bi bil kaj opravil!

"Poslušaj me, Viktor, mu je dejal bataljonski poveljnik pred odhodom na dopust. Iz fronte te puščam! Prav! Toda daj mi možko besedo, da boš tisto svojo psico na vsak način ustrelil!"

"Tu jo imate, gospod major! Na mojo možko besedo! Ustrelim jo kakor psico!"

I zidar Viktor je odpotoval s fronte, pa ni ustrelil žene! Kje je tvoja možka beseda, Viktor? He-he! Viktor!

Iz telefonske kolibice so stopili častniki (vsi v kavčuku in gumiju), zajahali konje, ob bataljonskem telesu so se razlegala povelja in vse je spet krenilo, težko in trudno.

Mož, ki je odločil usodo naših junakov v bitki pri Bistrici Lesni, se je imenoval Rikard Weisersheimb, Ritter von Reichlin-Meldegg und Hotenthurn, bil

pa je v činu generalštabnega podpolkovnika in operativni šef tiste armadne skupine, v kateri se je naša zagorska četa izgubila kakor komaj opazna črta, potegnjena z rdečim svinčnikom na sivi, križem križem počrtani karti ena proti pet in sedemdeset tisoč.

Na tej karti gospoda podpolkovnika ni bilo videti, da je bila vsa krajina preluknjena od granat (kakor da so zemljo zmrevarili pobesneli merjasci) in tisoči, ki so se tistega jutra premikali nevidni in tihi po rebrih in globelih terena, niso bili videti kakor kupi ranjenega in gnojnega mesa, ampak so bile nami na modre vijugaste črte rdeče puščice, naperjene z ostrirskih postojank. Na koti tri sto trinajst je stala zidana kapelica s pločevinastim razpelom, globokih zarez izstrelkov. Neko vsa izbrzdana in ogoljena od nemško poveljstvo je nabilo na zid črno tablo z imeni devetin-dvajsetorice, ki so jih že pred tremi meseci pokopali v skupen grenadirski grob. To so bili grenadirji neke udarne kolone, ki je prodirala preko kote tri sto trinajst na vzhod, potem pa se je na tem mestu fronta dvakrat zlomila in Rusi so prodrli preko kapelice, zdaj pa so jo v

umiku in premikanju nazaj zopet opustili. Ta golovček, porasel z nizkim grmičjem, je obvladoval vso okolico in z njega je streljal pogled daleč preko potoka in polja, preko brazd in jabolčan do vasi, kjer se je po polnoči obesil "naš Ruckner", in da lje do gozdnega kompleksa, kjer si z dobrim daljnogledom jasno razločil porušeno in pogorelo postajo in kjer so bile zakopane prve zagorske postojanke.

Ta kota tri sto trinajst je bila za vse skupni razvoj odnožajev velikega pomena, nekakšen vogalni stožer, okoli katerega so se sukale vse kombinacije gospoda Rikarda Weisersheimba in njegovega dvojnika na ruski strani, barona von Frederiksa, gentlemana s srebrnimi ostrogami, boljarskim naslovom iz petrovskih časov in z visokimi odlikovanji. Tale baron von Frederiks je bil po Weisersheimbovom najglobljem strokovnem prepricanju bedak, diletant, neznanica in "pacer".

"Idiot! Da je tisto svojo kazansko brigado, ki mu je večeraj tu izkervavla, vrgel štiri in dvajset ur prej v linijo, bi se zgodilo vse ravno narobe! Tako pa! Pokazali bomo temu 'pacerju', kdo smo in kaj smo!"

Tako je torej Rikard Weisers-

heimb Ritter von Reichlin-Meldegg und Hotenthurn, kakor da igra šah z baronom von Frederiksom, svojim nasprotnikom onkraj fronte, prekrizal koto tri sto trinajst z rdečim svinčnikom in potegnil preko nje črto svojih kombinacij, to pa je pomenilo za brigado naših mučnikov (ki se je sveže zgledala in še s skladiščno kafro posuta utaborila za meglenimi gozdovi), da bo zagazila v kri že naslednje jutro, prav na samo božjo nedeljo.

Malodušnost v ljudeh je rasla od koraka do koraka in vsi so čutili v drobu kakor nekakšen kamen, ki človeka sili, da bi se ustavil in prav pošteno poscal; vsak hip je kateri stopil iz dvoreda, šel k jarku, potem pa stekel, da dohiti svoje mesto, tako da je od tega živčnega letanja rožljala oprema na ljudeh kakor okovana zaprega na težkih tovornih konjih.

(Dalje priložnje)

Naročajte, širite in čitajte
"Enakopravnost!"

KLAVIR NAPRODAJ

čisto nov klavir Lester majhen s popolnim "keyboard" se prodaja poceni. Pokličite med 10. zj. in 2. pop.

SK 7953

MI DAJEMO IN IZMENJAVAMO EAGLE ZNAMKE

THE MAY CO'S BASEMENT

Otroške potrebsčine za darila

HEALTH-TEX

Bombažne pletene
2-komadne obleke

1.95

Kratke hlače z elastiko zadaj in naramnicam ali boxer kratke hlače v solidnih barvah, lepe pisano barvane polo srajce. Za deco, mere 1-2-3; za otroke, mere 3-4-5-6.

Darila za deklice

LOOMCRAFT

Rayon spodnja krila

V merah
4 do 14

Fine kakovosti rayon blago s čipkami na robu. Bele, maize, roza ali modre barve.

1.00

Deške s dolgimi rokavi pisane
BOMBAŽNE POLO SRAJCE

Lepo pisano barvani vzorci na fino pletenem bombažnem blagu, te polo srajce imajo tople, dolge rokave, okrogel ovratnik. Mere 2 do 8.

vsaka

69^c

V BLAG SPOMIN

ob drugi obletnici prerane smrti naše predrage in nikdar pozabljene soproge, matere, stare matere in sestre

IVANKE RENKO

Blagopokojnica je zatisnila svoje mile oči za vedno dne 29. novembra 1947 leta.

Hladna Te zemlja že leti dve krije, mirno in sladko v grobu zdaj spiš, konec je zdaj Tvojih muk in trpljenja.

Luna in zvezdice svetijo na samotnem grobu, kjer spava naša ljuba soproga in mati, katero smo tako ljubili, a je nismo mogli rešiti.

Ni ure ne dneva, da bi ne bila v naših mislih. Naše oči Te zamažajo isčajo, Tebe od nikoder ni, a duh Tvoj bo živel do konca naših dni!

Počivaj v miru — snivaj sladko, nam predraga, enkrat skupaj se bomo združili takrat veselo bo snidenje za vekomaj!

ZALUJOČI OSTALI:

JOHN RENKO, soproga
ALBINA MRŠNIK, hči,
FRANK in PAUL, sinova
6 vnukov, 4 sestre in dva brata
ter več drugih sorodnikov

Pošta in telefonska naročila sprejema
Pokličite CHerry 3000

(Nobena C.O.D. naročila izpod 2.01, davek vključno se ne sprejme)

BASEMENT ODDELEK S OTROSKO OPRAVO